

tage vi ogsaa Posthuset; vi ville ikke godt kunne komme fra det. Det er altsaa en fuldstændig fejl Mening, at det, som vi komme til at stemme om, er, om vi skulle bygge en ny Skole, eller om vi skulle reparere den gamle. Nej, det vi skulle stemme over, er, om vi skulle bygge en ny Skole paa de Vilkaar, som foreligge os, med denne dhre Byggegrund, eller om man ikke skulde foretrække at bygge Skolen under andre fornuftigere Betingelser. Saaledes vil Sagen komme til at foreligge. Ved at Sagen udsættes i Ar ville vi ikke være affkaarne fra at komme til at bygge en ny Skole; men Spørgsmaalet er, om ikke den gamle Skole er saa god, at den kan repareres og saa fuldt ud hvare til de Fordringer, man maa stille. Jeg skal ikke komme yderligere ind paa dette, men jeg tillader mig at mene, at de Grunde, jeg har tilladt mig at anføre, ikke ere afkræftede for nogen Side og mindst af det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkrets (S. Scavenius), som ikke fortalte os andet, end hvad vi kunne læse os til i Anmærkningerne.

Sedemann: Det er kun en ganske kort Bemærkning jeg vil gøre over for den sidste ærede Taler. Den ærede sidste Taler sagde meget rigtig, at Afgørelsen af dette Spørgsmaal om Bygningen af Skolen i Odense vilde med Tiden medføre en Forandring i Posthusforholdene i Odense, og han anførte, at den ærede Indenrigsminister ikke vilde afstaa Grunden til Skolen i Røstehaven, medmindre man senere gik ind paa en saadan Omordning af Postvæsenet der. Jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa, at samtidig med, at man vedtager de 3 Herrer's Forslag under Nr. 164, forhindrer man, at Provinsarkivet bliver bygget paa den Plads, som er udset dertil, idet Indenrigsministeren selvfølgelig heller ikke for dette enkelte Punkts Bedkommende vil afstaa Grund til en enkelt Bygning, naar han ikke kan komme til at afstaa hele Grunden og saa Arrangementet under et.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Under Hensyn til den fremrykkede Tid og de Bemærkninger, der ere faldne, skal jeg indskrænke mig til det mindst mulige; jeg tror for øvrigt heller ikke, der er meget, jeg behøver at tilføje. Der blev udtalt en Anke af det ærede Medlem for Holbæk Amt's 4de Valgkrets (N. Sørensen) angaaende de Dplysninger, der ere givne med Hensyn til Realskoler. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at de Mærkværdigheder, som det ærede Medlem har

fundet fremkomne der, rimeligvis bero paa, at han har overset, at der her er Tale om en historisk, en successiv Udvikling. Det er aldeles naturligt, saaledes som det efterhaanden er gaet med Tilskuddene til Realskolerne, idet de ere komne frem paa Finansloven ikke efter en samlet Regel; derfor er der kommet Uensartetheder, som man efter Omstændighederne gerne kunde kalde Uretfærdigheder med Hensyn til Fordelingen af Statstilbud. Naar dette haves for Øje, vil det ærede Medlem nok kunne finde mere Rimelighed i Dplysningerne fra Ministeriet, end han har troet at kunne finde. — Hvad angaar Begæringen om Kirker har jeg ikke til, hvad der er sagt, videre at tilføje til Anbefaling af disse Bevillinger. Der er kun to Ting, som ere sagte af det ærede Medlem for Ribe Amt's 2den Valgkrets (Bluhme), som jeg finder Anledning til at forvare mig imod. Det ene var, at der ingen Interesse var i Menighederne, ingen Trang hos Befolkningen, hvilket blandt andet viste sig i, at de ikke fyldte Kirkerne, og at der overhovedet ingen religiøs Trang var til disse Bygninger. Det er ikke Tilfældet, der er tværtimod vist den største Interesse fra Menighedernes Side med Hensyn til disse Kirkebygninger, som nu ere foreslaaede, og endnu i Dag har jeg modtaget en Deputation af jævne Bønder fra Hedeegnene med Hensyn til en af de udgaaede Kirker, nemlig Skibbild; disse Folk have gjort sig den Ulejlighed at rejse herover for at spørge, om dog ikke det, som de havde ventet paa i 12 Ar, nu kunde komme i Stand. Jeg maatte naturligvis mistroste dem med, at i Ar kunde det ikke ske. Den Slags Vidnesbyrd er der saa mange af, som have foreligget for mig, saa at jeg paa det bestemteste maa modsige den Paastand, at der ingen Interesse skulde være fra Menighedernes Side i denne Henseende. Den anden Bemærkning jeg vil forvare mig mod, er den Bestyldning mod Præsterne, at de ikke skulde have tilstrækkelig Øje for deres Præstetals's Tarv, men væsentlig kun havde Interesse for at komme til at leve paa ret store Lønninger. Det er en Opfattelse af Tilstanden i Præstestanden for Tiden i Danmark, som er aldeles uberettiget. Jeg tvivler ikke om, at enhver, som vil dømmes billigt, vil se, at der netop under Indvirkning af de forskellige Strømninger — haade den, som kaldes den folkekirkelige, eller centrale — om man vil — den grundtvigianske og den indre Missions Retning — har udviklet sig en ganske overordentlig Betsomhedslyst i Præstestanden, som maaste ikke i en længere Periode har været til Stede i samme Grad. At det skulde være Distet